

JOHANNES WILHELMUS MONNIK, wien wij hier voor het eerst als Curator mogen begroeten, Uw drietal althans weer tot een viertal werd. Moge de verzorging onzer Hoogeschool nog vele jaren aan Uwe handen, onder de goede gunste Gods, blijven toevertrouwd en Uwe oogen hare uitbreiding zoo in tal van studenten als van hoogleeraren aanschouwen!

Hooggeachte ambtgenooten!

Heeft de rijke gedachte, waaruit onze Universiteit geboren is, aansluiting der Gereformeerde wetenschap zoo met het verleden als met het heden, voor mijn bewustzijn al meer helderheid gekregen, ik dank dat voor een groot deel aan de samenwerking met U. God geve ons deze gelachte in de beoefening van, dat deel der wetenschappen dat aan ieder onzer in het bijzonder is toevertrouwd, al meer en meer uit te werken en in het bewustzijn onzer studenten al rijker in te dragen. Dat wij daarbij versterking, zoo van studie- als van onderwijskrachten noodig hebben, wie onzer die dit niet gevoelt! Moge de tijd eener voldoende bezetting der verschillende Katheders zich niet al te lang laten wachten!

Weledele Heeren Studenten!

Ik heb straks ook U mogen wijzen op de hooge eischen die ik der beoefening van mijn studievak stel. Hetzij wij dan samen deze, hetzij gij andere studie beoefent, ik roep U toe: stelt hooge eischen aan Uw arbeid. Blijft als jonge mannen in deze dagen van platvloerschheid de vaan van het idealisme hoog houden, hoog ook in dezen zin, dat gij in 's Heeren kracht naar nog iets meer dan een „notdürftig erfüllen” uwer zedelijke idealen streeft. *Pietas cum Scientia conjungenda* worde onder die idealen niet gemist. Sprak ik straks ook tot U van de Gereformeerde zede, wilt ook in Uw leven U gewillig door haar laten beheerschen. Bedenkt, mijne Heeren, dat gij allen binnen weinige jaren geroepen zult worden om haar te helpen bewaren, te helpen ontwikkelen, in de groote maatschappij. Houdt aan in het gebed om Gods genadige bescherming tegen alle verderfelijke invloeden die en uit de ongeloovige wetenschap en uit het leven der wereld uw ontvankelijk gemoed zouden kunnen bederven.

En zoo heb ik dan nu mijn laatsten plicht als Rector te vervullen, en wel mijn Rectoraat over te dragen.